

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra KALANUS (1853?)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 58. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319431643504/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

- Det var os nok. Men hvad vi fik at høre,
 Var Intet dog, mod hvad vi fik at see,
 Da Byttets Indhold først kom ret for Dagen;
 Især blev Qvinderne som ellevilde,
 Ved Syn af disse Sølv- og Guldklenodier,
 Og disse farverige Ædelstene,
 Og disse perlestukne Baand og Bælter,
 Og disse tusind Uld- og Silketøier —
 De tabte baade Vid og Sands og Mæle.
- MELEAGER. Da var det heldigt, de kom ei til Indlen,
 Der havde Mund og Næse vist de tabt,
 Thi høist vidunderlig er Landets Rigdom.
 Paa Marschen tidt Soldaterne forbaustes
 Ved Synet af de store Bygningsværker;
 Og dertil en saa rig Natur vi mødte,
 Saa stride Floder og saa dybe Skove,
 Saa yppig Plantevæxt, saa sjeldne Dyr,
 Saa krydret Luft, saa farverig en Himmel,
 Og slig en Overflod af Regn og Torden,
 At i en fremmed Verden vi os troede.
- NICANOR. O, hvem der havde været med paa Toget!
 Hvad jeg formaar, er kun at hinke rundt
 Til gode Venner, for lidt Nyt at snappe,
 Og deraf lappe mig et Billed sammen.
 Endnu i denne Morgenstund hos Kongen
 Op i en Krog Hephæstion jeg fik,
 Og holdt ham fast, til han Beretning gav
 Om jer Sellads paa Floden ud til Havel,
 Der klang mig som et lilligt Eventyr.
- MELEAGER. Det nok er værd at høre. Men du siger,
 At alt imorges du hos Kongen var.
 Hvorfor saa tidlig blev til ham du kaldt?
- NICANOR. Det er en Gunst, der ikke Hvermand vises.
 Den Gunst mig kunde kommet dyrt at staae.
 Imellem os: han vilde ha'e Besked
 Om alle Kjæltringstreger af Satraperne,
 Der havde fundet Sted mens han var borte.
- MELEAGER. Saa du var i Forhør og sad i Klemme?
- NICANOR. Jeg snoede mig derfra. Det blev formeget,
 At svare for de Andres Kjæltringstreger,
 Naar man har meer end nok i sine egne.
- MELEAGER. Du er endnu det gamle, gode Hoved.
 Var Kongen ellers naadig?
- NICANOR. Meget naadig;
 Men heel forandret han mig tyktes dog.
 Hvor er han bleven brun og mager; Aaren

- I Panden træder dobbelt stærkt nu frem,
 Og naar han kaster Hovedet tilbage
 Og ryster efter Skik de lange Lokker,
 Sees tydelig et Dobbeltlug i Brynet.
- MELEAGER. Ja, der for Livstid har ham Staalet mærket.
 Men ei ved dette Mærke det forblev;
 Thi flere Saar, og meer Besvær og Møie
 Har dette Tog til Indien skaffet ham,
 End alle fordums Krige.
- NICANOR. Det man hører
 Fra hver en Kant. Selv her imorges traf jeg
 En lille Page, der mig underholdt
 Om al Jer indiske Bedrift og Nød;
 Men Meget i hans Snak lød høit utroligt.
 Han til Exempel om en Regn forlalte,
 Der i halvfjedsindstyve Døgn holdt ved,
 Saa ikke blot I vaade blev — forstaaer sig —
 Men saa Jer Klæderne paa Kroppen raadned,
 Og tidt I nøgne glk i Hjelme og Pandsker.
- MELEAGER. I dette Punkt hans Ord var nøgen Sandhed,
 Og du gjør vel, om du dig mærker Tingen;
 Thi denne Regn, der løste op i Pjalter
 Soldatens Klæder og hvert Telt i Leiren,
 Den — meer end Hærens lydelige Ønsker —
 Lød Kongen vende om, og standse med
 Sit Tog mod Ganges og det fjerne Østen.
 Om denne Sag var Meget at berette;
 Men det er Lønningsdag — Soldaten venter,
 Vi træffes vel engang imorgen.
- NICANOR. Stop!
 Jeg holder fast dig. Lad Soldaten vente,
 Desbedre smager Brødet. Naar som du
 Man kommer langveisfra, maa man fortælle.
- MELEAGER. Og høre paa en gammel Vens Fortællinger.
- NICANOR. Du traf det, gamle Ven! I al den Tid,
 I Andre borte var, for lidt jeg snakked,
 Saa jeg af Tausshed ordenlig blev syg.
 Ved Eders Hjemkomst læstes først min Tunge,
 Der næsten tørret ind var til en Pind.
- MELEAGER. Til Lykke med din Cuur.
- NICANOR. Den vel maa lykkes,
 Ved det uendelige Talestof,
 Som Kongens seneste Bedrift os skaffer.
 Ved Zeus, vor Alexander er en Helt!
 Jeg har nu kjendt ham fra en lille Dreng,
 Og altid bedr' og bedre han sig arter.